

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 17. Met. XV

Balandžio-Apr. 27, 1935

TĖVŲ MARIJONŲ KOIGIJOS RĖMĖJŲ SAVAITRAŠTIS

ATVELYKIO SEKMADIENIS.

EVANGELIJA

Jono 20, 19-31.

ANUO metu, vakare, durims, kame buvo susirinkę mokytiniai, esant uždarytomis dėl žydų baimės, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir jiems tarė: Ramybė jums. Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai, pamate Viešpatį, džiaugėsi. Jis vėl jiems tarė: Ramybė teesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmės atleisite, tam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos. Vieno iš dvylikos, Tomo, kurs vadinas Dvynas, nebuvo draug su jais, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Todėl kiti mokytiniai jam sakė: Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems atsakė: Jei nepamatysiu jo rankose vynių perdūrimu, neįdėsiu savo piršto į vynių vija ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu. Po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje ir Tomas draug su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir tarė: Ramybė teesie jums. Po to jis tarė Tomui: Įdėk čia savo pirštą, matyk mano rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebūk netikėlis, bet tikintis. Tomas atsakė ir jam tarė: Mano Viešpats ir mano Dievas. Jėzus jam tarė: Kadangi mane matei, Tomai, tu itikėjai; palaiminti, kurie nematė ir tikėjo. Jėzus padarė savo mokytinių akivaizdoje dar daug kitų stebuklų, kurie neparašyti šitoje knygoje. Tai gi parašyta, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte jo vardu amžinąjį gyvenimą.

LEKCIJA

1 Jono 5, 4-10.

BROLIAI: Visa, kas yra gimę iš Dievo, nugalė pasaulį; ir tai yra nugalėjimas, kurs nugalė pasaulį: mūsų tikėjimas. Kas gi yra, kurs nugalė pasaulį, jei ne tas,

kurs tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? Taisai yra, kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia yra, kuri liudija, kad Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie liudija danguje: Tėvas, Žodis ir šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liudija žemėje: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir tie trys yra viena. Jei mes priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas yra didesnis, nes tai yra Dievo liudijimas, kurs yra didesnis, kad jis yra liudijęs apie savo Sūnų. Kas tiki į Dievo Sūnų, turi savyje Dievo liudijimą. Kas netiki Sūnui, daro iš ano melagį, nes netiki liudijimui, kuriuo Dievas yra liudijęs apie savo Sūnų.

ŠV. EUCHARISTIJOS 1900 METŲ SUKAKTIS

Ketvirtadienis, Didžiasis Ketvirtadienis, yra Šv. Eucharistijos gimtadienis. Nes ta dieną Išganytojas įsteigė Šv. Eucharistiją. Ta proga praėjusiais metais iškilmingai minėjome Dieviškosios Meilės Sakramento 1900 metų sukaktį, turėjusi užsi-
burti Šv. Velykų dieną. Tačiau, Šv. Tėvas, Pijus VI, atsižvelgdamas į dvasinius žmonių reikalus, šventuosius Metus pratesė, pradėdamas praėjusių metų balandžio 8 dieną ir baigiant šiais 1935 metais, balandžio 30 dieną. Tokia žinia džiaugėsi visas katalikiškas pasaulis.

Ir tu, brangus skaitytojau, argi pats nesidžiaug, kad esi privilegijuotas gyventi Šv. Eucharistijos amžiuje? Argi tavo širdis nėra perimta nepaprastu dėkingumu ir ar neulegta tikrosios meilės liepsna Eucharistijai Išganytojui? A, taip daugelis Jį užmėšta! Tik, žiūrėkite! Apskritai imant, kiekvieną naktį apie 11,000,000 asmenų lanko atrus, kuriuose scenoje statoma ar rodom kartais net nuodėmingi veikalai. Kai milijonai žmonių atsiduoda pasaulio

linksmybėms ir nuodėmėms, argi nedarysime visa to, kas yra mūsų galėje, kad naktį garbinus Dievą ir širdingas dėkas atiduoti už Šv. Eucharistijos įsteigimą?!

Argi neesame paguosti, kai atsimenanė nesuskaitomus sanktuarijus ir tabernakulus, kur Jėzus Švenčiausiam Sakramente yra įstatytas visą dieną ir naktį, kur skaisčių mergelių ir nekaltų vienuolių rankos ir akys neliaujamai yra iškeltos Kristui Karaliui, intronizuotam Altoriuje, kad Jam duoti garbę, dėkonę ir maldauti visagalinio Jo užtarymo, kad Jį garbinti ir šlovinti?

Taigi, baigiant Šv. Eucharistijos 1900 metų sukaktį, turime galingiau sutvirtinti mūsų tikėjimą į Švenč. Sakramentą, kurs yra Jėzaus Kristaus tikrasis Kūnas ir tikrasis Kraujas. Turime gyventi tvirtu ir gyvu tikėjimu, išpažindami ir garbindami Jėzų Kristų, Pasaulio Išgelbėtoją, kurs yra mūsų tarpe ir gyvena Švenč. Sakramente, o pasaulis, jei nori būti išgelbėtas iš nelaimių, į kurias įklimpo, turi grįžti prie Dievo, nuo kurio atitolo. Didelės išganyto priemonės yra dažnai priimti Šv. Eucharistija. Per Šv. Komuniją mūsų Išganytojas trokšta žmonių širdis sujungti su Švenč. Savo širdimi. Jėzus Kristus Švenčiausioje Ostijoje yra pasaulio visų katalikų centras. Šv. Komunija yra mūsų santykiavimas ir vienybė su Dievu. O Tabernakulas yra malonės šaltinis. Ir iš Švenčiausios Jėzaus širdies malonių šaltinis išsilieja visam pasauliui ir visai žmonijai.

Palaiminti yra visi tie, kurie klauso Išganytojo žodžių, juos vykdo gyveniman, ir tvirtu ir gyvu tikėjimu priima Šv. Eucharistija į savo širdis.

Katalikams tėvams ir motinoms Išganytojas trokšta duoti ypatingos malonės už krikščioniška vaiku išauklėjimą, kad būtų Dievo vaikais, tačiau, tos ypatingos malonės tėvams ir vaikams yra duodamos per Šv. Eucharistija.

Šv. Komunijoje Išganytojas kiekvienam kalba:

“Sūnau, priimk Mane ir tave priglausiu į Savo prieglobstį, ir Mano širdy rasi ir paguoda ir atilsį. Man pasakvk visa, kas tave sunkina ir vargina. Man išpažink, kad Mane myli, ir būsiu patenkintas. Tau pri-

žadų, kad tavo kryželiai nebebus taip sunkūs, kaip buvo pirma. Tačiau, turi pakesti visus kentėjimus ir smūgius vienybėje su Manimi ir dėl Mano meilės. Mano širdies Meilė šimteriopai tau atlygins.”

Jėzus Kristus tabernakule neužmiršta tavęs. Jis tau prigelbsti sunkioje tavo gyvenimo kovoje. Jis, Jėzus Kristus, tavo Dievas, iš Tabernakulo tau duoda gausių malonių ir laimina tavo gyvenimą.

Mūsų malda ir šventas troškimas turi būti, kad šie Šventieji Metai visą žmoniją ir pasauli priartintų arčiau prie Jėzaus, kurs, 1900 metu tam atgal, įsteigė Šv. Eucharistiją, kentėjo ir karčia mirtimi mirė mūsų išganymui ir Jį kad pripažintų savo sąžinės ir sielos Karaliumi.

Dėl to visiems tebūnie “malonė ir ramybė nuo To, Kurs yra, Kurs buvo ir Kurs ateis... nuo Jėzaus Kristaus, Kurs yra ištikimas liudytojas, numirusiuu pirngimis ir žemės karalių Kunigaikštis, Kurs mus mvlėjo ir apiplovė mus Savo Krauju nuo mūsų nuodėmiu, ir padarė iš mūsų karalystę ir kunigus Dievui Savo Tėvui; Jam garbė ir viešpatavimas per amžių amžius” (Apr. I, 4-6).

KATALIKŲ BAŽNYČIOS AUGIMAS

Vatikane, bal. 17 d. išleistas 1935 metų R. Katalikų Bažnyčios metraštis — Annuario Pontificio 1935.

1934 metais yra įsteigtos trys naujos vyskupijos ir septynios arkivyskupijos. Iš vyskupijų dvi Brazilijoje ir viena Indijoje. Iš arkivyskupijų — šešios Argentinoje ir viena Filipinų salose. Be to, Brazilijoje įsteigtos dvi naujos prelatūros.

Misijų kraštuose įsteigta 3 nauji apaštališki vikarijatai, 6 prefektūros pakeistos vikarijatais, 6 naujos prefektūros ir 1 misija sui juris.

Nuo išleidimo 1934 m. Annuario mirė 6 kardinolai. Šiandien kardinolų kolegijoje yra 50 nariu ir du kardinolai rezervuoti “in petto.” Vadinasi kolegijoje yra 18 tuščių vietų.

1934 m. mirė 14 arkivyskupų ir 40 vyskupų. Be to 13 arkivyskupų ir vyskupų mirė spausdinant metrašti.

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

Vasarinės Mokyklos

Kas jos yra? Vasarinės mokyklos yra suorganizuotas mokymas vaikų ir net suaugusių vasaros, atostogų laiku, kuomet visose mokyklose, parapijinėse ir viešose mokyklose yra nutrauktas ir visi mokiniai paleisti.

Vasaros mokyklomis rūpinasi daugiausiai katalikai ir jas veda arba vienuolės mokytojos, arba šiaip asmenys katalikai, nusimaną mokymo darbe. Jas finansuoja dažniausiai stambesnės katalikiškosios organizacijos ir šiaip ideališkesnieji katalikai, kiek stipriau už kitus pasiturį.

Nekurios protestantų bažnyčios daro panašiai. Jos kartais turi net tam tyčia "busą," kurie surenka vaikus ir veža į savo mokyklą. Taip jie pagauna net ir katalikų vaikus ir patraukia savo sekton.

Sakys kas, "Amerikoje visur perpilna mokyklų, tai kam dar reikalingos tos vasarinės mokyklos?"

Mokyklų, tiesa, pilna visur, bet nevisos jos išmokino to, ko reikia žmogui jo gyvenime. Šią aplinkybę pamiršta žymi katalikų dalis. Dėl jų ar pamiršimo, ar apsileidimo, o kaip kada ir negalėjimo tos mokyklos yra kuriamos.

Kas yra išauklėjimas?

Išauklėjimas yra prirengimas žmogaus, kad jis būtų toks, koks jis turi būti gyvenime. Jis yra priruošimas žmogaus, kad jis taip gyventų, taip viską darytų, kad jis čia ant žemės atsiektų, kas jam teisėtai priklauso, ir padarytų, kas teisėtai iš jo reikalaujama, ir, galutinai, po mirties atsiektų tą aukščiausiąjį tikslą, kuriam jį Dievas sutvėrė, tai yra, kad jis miręs pelnytų amžinąją laimę pas Dievą.

Dišku dabar, kad išauklėjimas bus tik tuomet pilnas, tikras ir idealus, kuomet jis duos žmogui tuos dalykus, kurie padės jam atsiekti savo aukščiausiąjį tikslą. Šio gi dalyko niekas negaus ir neturės be žinojimo religijos, ir tai ne bet kokio žinojimo, bet gero ir gana plataus.

Čia vėl turime pastebėti, kad nepakanka gauti pažinimą bet kokios religijos. O ne. Reikia pažinti ir išpažinti tikroji religija.

Ne be reikalo Dievas siuntė ant žemės savo vienaitį Sūnų. Ne be tikslo tas Sūnus tapo žmogumi ir gyveno tarp žmonių. Jis Dievo įsakomas pasiskelbė, kad Jis yra Dievo skirtas žmonėms "Kelias, Tiesa ir Gyvenimas;" kelias, kuriuo žmonės privalo eiti; Jėzus savo gyvenimu tą kelią parodė; tiesą, kurią žmonės turi pažinti, išpažinti, jos gyvenime laikytis, kaip ji mokina, taip tikėti ir daryti; ir Gyvenimas, kurį žmonės privalo priimti, tai yra, pašvenčiamąją malonę, kuri yra tikrasis sielos gyvenimas, ir per ją pelnyti amžinąjį gyvenimą.

Jėzus paliko savo Katalikiškąją Bažnyčią, įsakė Jos klausyti ir per Ją perduoda žmonėms "Kelią, Tiesą ir Gyvenimą."

Taigi, religijos pažinimą reikia semti iš Jėzaus Bažnyčios. Tik ta religija yra tikra ir neabejotinai, neklaidingai veda į amžinąjį gyvenimą.

Tos religijos nemokina nei valstybinės Amerikos mokyklos, nei kitos nekatalikiškosios. Kurie katalikų vaikai lanko tokias mokyklas, jie kaip tik ir negauna to, be ko žmogus negali pasiekti savo galutinio ir aukščiausiojo tikslo.

Trūksta mokyklų.

Kadangi kaip kur visiškai nėra katalikiškųjų mokyklų, kitur kad ir yra, bet nekurie tėvai katalikai tiek nerūpestingi, kad savo vaikų į jas nesiunčia. Tokiu būdu daug katalikų vaikų lieka be to pilno, išganingo išauklėjimo.

Šiai nelaimei prašalinti yra vis plačiau įvedamos ir vartojamos vasarinės mokyklos. Į jas atostogų metu renka katalikų vaikus ir juos per kelias savaites mokina tikėjimo dalykų. Ganėtinai parengtus priveda prie šventų sakramentų. Negana žinančius kokių nors būdu globoja ir vėliau priveda prie sakramentų.

Tėvų pareiga.

Tėvų pareiga yra rūpintis vaikų pilnu ir visišku išauklėjimu.

Tėvų pareiga nesibaigia tuomi, kad jie pasiunčia vaikus by kokion mokyklon pasimokinti. Negana, kad tėvai parūpina vaikams pragyvenimą. Tėvams turi daugiau, negu kas kita, rūpėti jų vaikų sielos ir jų išganymas.

Didžiausią skriaudą savo vaikams padaro tėvai, kuomet nei patys neišmokina jų tikėjimo dalykų, nei nesirūpina pasiųsti kitur, kad išmokytų. Jei dėl to vaikų sielos žus, tėvai už jas atsakys.

Taigi, kur nėra katalikiškų mokyklų, arba tėvai dėl kokios nors labai svarbios priežasties negali leisti vaikų į kat. mokyklą, jiems reiktų susirūpinti vasarinėmis mokyklomis ir jomis pasinaudoti.

“AŠ NEISIU IŠPAŽINTIES..”

Indijonų tarpe dirbęs misijonierius, kunigas De Smet, gražiai pasakoja vieną įvykį.

Pagal nustatytą tvarką, kunigas De Smet nuolatos lankydavo savo misijų lauko kuopeles. Užtrukdavo du metus, kol kiekvieną kuopelę po kartą atlankydavo. Pamokines kuria kuopelę, pakrikštydavo kūdikius ir kitus tinkamai prisirengusius; kitiems dailindavo Komuniją. Prieš išvažiuodamas, į savo vietą palikdavo vieną tinkamiausią iš kuopelės vyrą, kurio pareiga buvo sušaukti kuopelės rytmetinėms ir vakarinėms maldoms ir tam tikroms sekmadienių pamaldoms.

Po dviejų metų, sugrįžęs į vieną kuopelę, pradėjo klausyti išpažinčių tų, kurie sekančia diena norėjo per Mišias priimti Komuniją. Išklaušęs visų atėjusių išpažinties, pastebėjo, jog tas, kuri buvo palikęs savo vietą, išpažinties neatliko. Misijonierius išėjo jo ieškotų. Suradęs tarė:

“Mano gerasai žmogau, laukiau tavęs ateiti išpažinties.”

Indijonas su pagarba, tačiau tvirtai atsakė. “Aš neisiu išpažinties, Tėve.”

Kunigas krūptelėjo. Susirūpinęs paklausė: “Kaip tai — tu, kuriam pridera

duot kitiems gerą pavyzdį, atsisakai atlikti savo pareigą?”

“Nėra reikalo išpažinties,” atsakė indijonas.

Pastebėdamas sumišimą misijonieriaus veide, pridūrė: “Ar Tėvelis mums nesakei, jog Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, baisiai už mane ant kryžiaus numirė?”

“Taip, mano sūnau. Sakiau.”

“Ir ar nesakei, jog Jis tai padarė dėl mano nuodėmių.”

“Taip, sūnau.”

“Tėveli, jeigu kuris indijonų iškentėtų nuplakimą už mane, ir jeigu prarastų ranką už mane, ar Tėvelis manai, aš daryčiau ka nors kas jį įžeistų? Ir kaipgi aš galėčiau papildyti nuodėmę, kai nuodėmė, pagal Tėvelio žodžius, yra vienintelis dalykas, kurs įžeidžia gerą Jėzų už mane ant kryžiaus numirusi. Tėveli, neturiu jokių nuodėmių išpažinti ir noriu, kad aš niekad neturėčiau. Verčiau mirsiu negu nusidėsiu.”

Tik dabar, gerasis misijonierius dsi-protėjo, jog stovi švento žmogaus akivaizdoje.

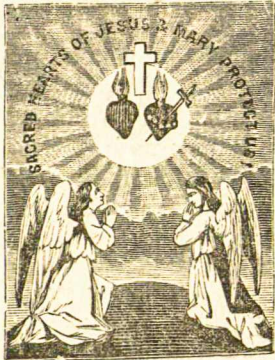
Vertė: S. P. Vaičaitis, M.I.C.

ARKIVYSKUPUI JURGUI MATULEVIČIUI PADĖKA

Duoba Pranas Veršių km. Sintautų parapijos 44 metų ūkininkas, atvyko Marijampolėn kovo 9 d., 1935 m. ir Marijonų Vieniūlyno Vyresniajam pareiškė, atvykęs padėkoti arkivyskupui Jurgiui už staigų išgijimą. Pereitą rudenį Duoba Pranas nušalęs, strėnomis apsirgo. Negalėdavęs nei stovėti, nei klūpoti; naktimis skausmai neleisdavę miegoti. Gruodžio mėnesvyje 1934 m. sumanė kreiptis ir prašyti pagalbos pas arkiv. Jurgį. Su vargu atsiklaupęs, pradėjęs melstis ir susijaudinęs. Staiga pajutęs kažkokią šilimą strėnose. Ji kilo aukštyn ir visai pranyko. Atsikėlė. Strėnų skausmai pranykę. Nors džiaugdamašis, bet atsargiai išbandęs lenktis, klauptis. Buvo sveikas. Beveik 3 mėnesius palaukęs ir matydamas, kad liga jį pilnai apleido, atvyko pas ark. Jurgio karstą tarti jam nuoširdų acių už patirtą malonę.

RYTMETINIS PASIAUKOJIMAS

Kokios jūsų pirmos mintys atsikeliant iš ryto? Ar rūpesčiai, vargai, džiaugsmas, linksmybės? Ar pagalios apie Dievą? Pasakyta, kad į kokius dalykus atsikeliant kreipsi savo mintis, tie tai dienai viešpataus. Tadgi, rytmetinis pasiaukojimas yra svarbus. Todėl dangaus, pasaulio ir pragaro galybės geidžia ir kovoja, kad žmogus paskirtų jiems savo naują dieną.

Kiekviena diena dalis mūsų gyvenimo. Atskirtos viena nuo kitos naktimi, turi savo ypatybes bei istoriją. Kiekviena diena Dievo dovana. Žmogus kasdien atsikelia naujam gyvenimui iš miego-mirties pavidalas, ir jam duodama Dievo nauja suteikta gyvybė. Žmogus gali skirti dieną bizniui, šeimai, ir kitiems tikslams, — diena priklauso Tam, nuo Kurio ji buvo suteikta, — Dievui. Dievas visuotiniame teisme pareikalaus pilnos apyskaitos žmogaus gyvenimo dienų.

Ar apie tai kada nors pamąstote ir panašiai pasielgiate? Visos tautos, visi tikėjimai, koki jie nebūtų, paaukvoja savo dieną Visagalinčiai Esybei. Kunigai, patriarkai, tautų palydovai, pagonų kunigai senovėje aukavo savo dievams, kuriuos jie manė esą tikri. Taip buvo su primityviškais Azijos žmonėmis, Graikijos ir Rymo kultūros žmonėmis, ypač žydų tautos, kuri pralenkė visas tikybas, tuo laiku esančias, savo grožiu ir tikrenybe.

Krikščionys esą laimingiausi, kadangi patsai Kristus yra jų kunigas bei auka. Tadgi, negali geriau pradėti savo dienos, kaip pradėdamas ją su Kristumi, dalyvau-

damas Jo pasiaukojime. Kokia tai neapsakomo grožio diena, kada mes pradėdame ją su Šv. Mišių auka! Visi dienos darbai, vargai, liūdėsiai ir džiaugsmas esą pašvęsti ir tampa mūsų išganymo bilietas į amžiną gyvenimą. Krikščionis dalyvaujantis šv. Mišių aukoje turi būti neapsakomai dėkingas, kad jis galės dalyvauti šioje išganingoje, prakilnioje aukoje. Nebėr geresnio būdo paaukoti savo dieną.

* * *

Daugelis žmonių, dienų darbais apkrauti, gyvenanti toli nuo bažnyčios, negali dalyvauti šioje Šv. Mišių aukoje. Visgi, nors gali padaryti intenciją, kad trokšta dalyvauti visuose pasaulio Šv. Mišiose. Kiekvieno kataliko pareiga atsikeliant yra, pakelti savo širdį ir sielą prie maldos, prie savo Viešpaties Dievo. Ši pareiga turi būti atliekama gerai ir sąžiningai. Dienos pasisekimas daug kuomi remiasi, kaip mes ją pradėsime. Liūdnas, bet tikras reiškinys, jog daugelis krikščionių pamiršta dienos pasiaukojimą, arba jei ir atsimena, tai tik išviršiniai, vėjavaikiškai. Todėl, tenestebiasi, kad dienos metu pagundos juos vargina, suklumpa kelyje, — nusideda. Jei iš ryto Dievui pašvenčiam savo darbus, žodžius ir mintis, intencija daug paveikia mūsų veiksmuose, jei nesame mirtinoje nuodėmėje, mūsų visi darbai yra Dievo pašvęsti. Čia ir giūdi krikščionio dienos pasiaukojimo svarba. Todėliai, mes privalome daugiau domėtis tuo reikalu. Tereikalaujama tik geros valios ir gerų troškimų padaryti dienos pasiaukojimą.

Maž tesvarbū kokį būdą mes pavartojame, nes jis skiriasi kaip charakteris, kultūra ir protas. Nė nesvarbu kiek laiko mes paaukojimui pašvenčiame, by tik jo neapleidžiame. Svarbiausia yra, kad mūsų pasiaukojimas būtų skaidus, tvirtas, turintis tikrus tikėjimo, vilties ir meilės jausmus.

Mūsų rytmetinė malda turi būti Dievui padėkonės malda, kad Jis teikėsi mumis apsaugoti nakties metu ir leido gyventi. Paaukokime save, atsiduodami visiškai Dievo Apveizdai ir Jo Šventai Valiai. Padaryki-

mė intenciją dalyvauti visuose pasaulio šv. Mišiose. Ypatingai ryžkimės vengti aplin kybių į nuodėmę įpulti, gyventi geruose santykiuose su savo kaimynais ir ištikimai naudoties Dievo suteiktų malonių. Pagalios prašykime Šv. Dvasios pagalbos visame kame.

Minėtos pastabos esą svarbiausios dienos dalys. Jei laikas trumpas, galima intenciją sutrumpinti, nes Dievas daug žodžių nereikalauja. Vienų žodžių neužtenka, turi būti nuosirdūs, sąžiniški jausmai. Kiek viena diena taip paaukota, Dievo garbei atiduota, teikia žmogui daug kantrybės, veda jį prie amžinybės. *A. P. Sandys.*

TEISINGI PAŠAUKIMAI

Bažnyčia, teikdama žmonijai pagalbos ir paramos, dirba vartodama įvairias priemones — kunigystę, auklėjimą, skelbimus, socialinę tarnybą ir taip toliau. Kiekvienas šių skyrių turi daug padalinių, apie kuriuos vėliau pakalbėsime. Dar yra teisingų, gerų pašaukimų, visiškai nepriklausančių Bažnyčiai.

Darbas yra gyvenimo regula. Mes būtinai turime gaminti, o jei ne — badauti. Nieko neveikimas dar nėra davęs nei gamintojo, nei išminčiaus. Darbas yra dovana; tikrasis pašaukimas, yra aukso kasykla. Gailėkis tokio žmogaus, kuriam nereikia dirbti! Kad mūsų teisingi ir geri norai būtų jau patenkinti, mes nuolatos turime dirbti, kiek tik pajėgdami ir kiek tik išgalėdami, nes yra kitų, kurie reikalingi mūsų pagalbos. Darbas suka pažangos ratus. Išdirbystė maitina, užlaiko ir aprenčia pasaulį. Mūsų visa ekonominė, tvarka pagrįsta visų proto ir raumenų sujungimu. Socialinis audeklas audžiamas žmogaus pastangų staklėse. *Niekas neturi teisės būti „tinginiu.“* Darbo simfonijos orkestre visos dalys turi būti. Kiekvienas turi išsirinkti savo instrumentą ir groti išvien, visą laiką žiūrėdamas į vedėją, kuris atstovauja viso pasaulio reikalus.

Kiekvienas rimtas ir rūpestingas jaunuolis ar jaunuolė natūraliai teiraujasi ir visur ieškiniėja pašaukimo, kuris jam ar jai

geriausiai tinka. Kai kurie ieško kolengviausio darbo, bet tai yra bloga pažiūra; darbo rinkimasis. Tikro pašaukimo klausimas yra natūralus ir pamatinis. Nėra kitų klaidų, iš kurių plauktų trageškesnės pasekmės, ir nėra tokių, kurios būtų sunkiau pataisomos, kaip įstojimas į ne savo pašaukimą.

Dažnai pašaukimas išsprendžiamas netyčiomis ar netikėtai. Kartais turime priimti pirmutinį dalyką, kurs pakliūva į rankas kaip savo pašaukimą; bet šis turėtų būti tik laikinis, kol susieškotume savo tikrąją gyvenime vietą. Ekonominiai reikalai yra išsprendę ateitį tūkstančiams; ir dėl šios priežasties yra daug tokių, kurie palikti vien sau pluduriuoti gyvenimo jūroj. Tačiau, čia rašoma jaunuoliams, kurie didžiųjų dar nėra išsirinkę pašaukimo; ir tai vieną kitą pastabą tegalime padaryti.

Per daug tokių, kurie išsirenka kelią, kuriame mažiausiai randasi pasipriešinimo. „Tėtei pasisiekė šituo keliu, tai jis ir man pagelbės.“ Daugelį patraukia toks darbas, kuris reikalauja mažiausiai proto ir raumenų veikimo. Darbštūs, talentingi ir gabūs žmonės nepasiduoda keliui, tuometiam mažiausiai pasipriešinimo. Jūsų dalis pasaulio darbe neturi būti išspręsta smagumų ar prigimties atžvilgiu. Jūsų dalis pasaulio darbe turėtų nors dalinai būti to pasaulinio reikalingumo išspręsta, kuriam jūsų išlavintos ir išsiplėtojusios jėgos galėtų geriausiai padėti.

Rinkdamiesi pašaukimą negalite per daug apsvarstyti dvasiškąjį. Jeigu norite būt sėkmingi, tai pirmą vietą čia užleiskit Dievui. Nepamirškite, jog yra didesnių vertybių, negu vien medegiškieji dalykai. Yra kitų šaltinių produktų, kurie nėra vien grynos priklybiškos vertės. Taigi, ar tavo darbas būtų sakykloj, mokyklos kambaryj, teisme, mechanikystės, ar taip sau tik būsi dirbininkas, ar kas kitas, visad užleisk Dievui pirmą vietą, ir paaukok Jam atitinkančią savo uždarbio dalį. Dievas suteikia mums talentus, sveikatą, jėgas; ir Jam priklauso visas geras, kuris mumyse randasi, nežiūrint kurį iš šimto išsirinktume pašaukimą.

Vertė *P. Markūnas, M.I.C.*

Žmogaus Prigimties Silpnybė ir

Priemonės Jai Sustiprinti

Žmogaus esmę sudaro kūnas ir siela. Kūnas turi sau paskirtą darbą, bet negali jo atlikti be sielos. Nei siela negali paniekinėti kūno, negali jo vieno palikti darbuotis be žalos žmogaus esmei. Sielos ir kūno sutartinės darbas — harmonija, veda į aukščiausiąjį tikslą, kuriuomi yra pats Dievas.

Po žmogaus nupuolimo, siela per visą žmogaus gyvenimą turi lenkti savo tikslams stiprų priešą — kūną. Dievo duota kūno pareiga — padėti sielai pelnyti išganyką. Tai vis pirmųjų tėvų nuodėmės padarinys, kad nebėra tarp sielos ir kūno to sutarimo, kuris turėtų būti. Tačiau didžiausia žala žmogaus asmeniui yra, kai tai netvarkai pasiduoda ir protingoji žmogaus dalis. Tada tuoj ir sąžinė persisunkia abejojimais, kad gal ir morališkumo dėsniai, kaip mados, kinta. Ir tuoj atsiranda visa eilė argumentų prieš žmogiškos prigimties stiprybę. Virš visko iššoksta klausimas, kuriam galui prigimtis turi priešintis savo nuolatiniams geismams? Ar jie ne natūralūs linkimai? Išvada, kad prigimtis silpnutė kovoti ir laimėti, nes juk neva kova neįgyti. Tokioms sieloms greit išgaruoja gyvenimo reikšmė “pažinti Dievą ir Tą, Kurį Dievas yra siuntęs.”

Silpna žmogaus prigimtis! Reikia pastiprinti, pakelti ją. Teisybė, nelaboji prigimties dalis — kūnas visada mato prieš save masinančias gerybes. Bet, ar išmintinga būtų būsiantį amžiną pelną pamainyti laikiniu? Kūną turime pamokyti, kad siela tik susirišusi su juo tampriais ryšiais, ir kad tik kartu, ne atskirai veikdami laimės amžinąjį gyvenimą.

Ištroškusisi prigimtį pastiprinti sielai yra gausus skaičius priemonių bei būdų: malda, sąžinės sąskaita, apsimarinimas ir kiti. Pavartojus šituos vaistus, harmoningiau kūnas susigyvens su siela.

Malda taip reikalinga žmogui, kaip vanduo žuvelei. Kas atsitinka žvėjo ištrauktai iš ežero žuvelei? Numesta ji ant žemės, pažūta nustoja gyvybės. Lygiai ir žmogus atmetęs ar nepasiekęs reikalingas maldas

aukštybių miršta neragavęs asketinio gyvenimo malonumų.

Reikia prisiminti, kad malda palaiko antgamtinį mūsų sielos gyvenimą. To mūsų gyvenimo principai — dieviškasis tikėjimas ir pašvenčiamoji malonė. Bet šitos Dievo dovanos auga, bujoja ir tobulėja tik Komunijoje su jų šaltiniu ir objektu — Dievu. Taigi, be šito susijungimo, be maldos, jie nuvys ir mirs.

Tavo kasdieniniame gyvenime turi būti paskirtas laikas ir maldai. “Aš siunčiu maldas Dievop. Jas aukoju jam. Bet ar jaučiu, pilna to žodžio prasme, kad meldžiuosi? Kada aš klūpau prie dangiškojo Tėvo kas rytas ir vakaras, ir mano tikrai nuoširdus balsas pakilsta prašymais prie jo malopių sosto?” Nesame skeptikai dėl maldos galybės, tačiau ar gyvai atjaučiame tą galybę, kai kalbame savo maldas? Malda juk sielos pakilimas prie Dievo. Mūsų sielos gal esti pakilusios — bet ne prie Dievo. Jos plaukia aukštai sapnų rūkuose. Kaltiname nupuolusių prigimtį? Pasiryžk, kad aš — aš visuomet kiek galėdamas susikaupsiu maldai. Jei taip ryžiesi: “kiek tik aplinkybės leis, gerai darysi, tai net angelai danguje geriau negali padaryti.”

Retkarčiais geram katalikui pravartu kratyti dulkes nuo sąžinės. Tai vis meditacijos rūšis. Tai save ir savuosius veiksmus tyrinėji. Sakai mažmožis. Gražiausių malonių nustoja siela, kuri mažmožių nebijo pamesti. O save pažinti — reiškia pažinti savyje tūnojančias netobulybes. Tik toji siela pažengs tobulybės keliu, kuri gerai save pažins. Prie sąžinės sąskaitos ragina Palon: “Duok apyskaita mano sūnau, iš to, ką nuveikei ir ką apleidai, nes tave teisiu iš apsileidimo ir vargumo nuodėmių.”

Kita svarbi priemonė, kuria mūsų nupuolusia prigimtį galima susaistyti ir pastatyti ant tikro, be klaidžiojimo šuntakiais, kelio, yra apsimarinimas. Siela neįstojusi į tinkamą kelią, yra pavojingame padėjime. “Jei patenkinsi savo sielos geidulius, ji padarys iš tavęs džiaugsmo tavo neprietieliams” (Eccli XVIII, 31). Katalikų Baž-

nyčia visuomet nurodė apsimarinimo reikalingumą. Žmogus turi turėti savyje jėgą atsiginti nuo pagundų. Bažnvyčia ir padeda įsigyti šitą jėgą. Taigi, Ji pamoką mus sakyti "ne tuose dalykuose, kurie savaiame nėra nuodėmės, kad jau įpratę valdytis galėtumėm drasiai pasakyti "ne," kai susidursime su Dievo įsakymais.

Šv. Mato evangelijoje skaitome, kad Jėzus "išpasninkojęs keturias dešimtis dienų ir keturias dešimtis nakčių..." Mokytojo pavyzdys. Kaip aš galiu apsimarinti? Daug yra progų. Valgant ar geriant truputi apsimarinti nekenkia sveikatos, bet greičiau gal dar į didesnę sveikatą išeis. Kas tik mums tenka iš susidėjusių aplinkybių, arba iš neturto pakęsti, galime priimti apsimarinimo dvasia. Buk kantrus mažuose dalykuose, pakęsk mažmožius ir padėk kitiems jų darbe. Apsimarinimas nėra išsižadėjimas mėgstamų dalykų, bet ne mėgstamų.

Ką apsimarinimas yra padaręs ir ką gali padarviti, Evangelija parodo. Joks istorijos faktas negali pranešti Persimainymo. Žinome, kad daug pinigų išaikvota padaryti maijastingas valstybės funkcijas. Bet, neprilyginsi jos prie Persimainymo garbės ir gražumo. Persimainymas yra vidujinė tobulybė, nėra kas dirbtino jame, tik rodo žmogiškas kūnas įdirvintas. Ne pirmiau nei dabar, jis nepasiekė tokį aukštumą. Kristus iššaukia didelį mūsų pasigerėjimą. Evangelistai nėra romansų rašytojai, nevarvoja aukšto stiliaus. Jie varvoja menką atpasakojimo būdą ir patenkinti pasakę: Jo veidas žibėjo, kaip saulė, jo gi drabužiai pasidarė balti, kaip sniegas.

Gyvenimo kova, pakelti save prie Kristaus. Neatsižiūrėk sunkumų, nei neatstumk įvairių priemonių vartojimą. Metais įgyti papročiai neišnyks per naktį; vien linkėjimai nepanaikins jų. Jie stūmė mus iki įsigijo pilnos valdžios mūmyse. Turi kovoti juos nuolatine malda, gera sąžinės sąskaita, ir apsimarinimu iki nepasieksim pačių viršūnių. Užmokesnis šiame gyvenime dorybių įsigijimas ir narsumas kovoti su savim. Jausime pergalės saldumo, kai matysime savo priešus pergalėtus. Žmonės nematys mūsų veidų žibančių kaip saulė, ir

drabužių baltų kaip sniegas, bet Dievas matys savo paveikslą mūmyse aiškesne šviesa diena iš dienos; kada paskutinė diena ateis, pasakys mums, "Šitas yra mano numylėtas sūnus." *Kazys Adna*

PALAIMINIMAI ŠEIMOMS

Vienas klebonas įlipęs į sakyklą šiaip prabilo:

PALAIMINTI namai, kuriuose malda yra vartojama, nes tenai yra Kristaus buveinė.

PALAIMINTI namai, kurie nepasiduo- da abejotiniems pasilinksminams, nes ten viešpataus krikščioniška palaima.

PALAIMINTI namai, kuriuose nėra piktžodžiavimo, blogų knygų ir sumišimų, nes ten bus Kristaus gerovė ir taika.

PALAIMINTI namai, kurie pasišaukia kuniga sergantiesiems, nes tuose namuose skausmai bus lengvesni ir mirtis malonesnė.

PALAIMINTI namai, kuriuose katekizmas, Šv. Istorija yra dėstomi, ir šventųjų gyvenimai yra skaitomi, nes ten tikėjimas bus gyvas ir apšviestas.

PALAIMINTI namai, kuriuose vaikai gerbia tėvus ir užlaiko paklusnumą, nes tie namai bus dangaus prieangis.

PALAIMINTI namai, kuriuose vaikai mato tėvuose gyvus dorybių pavyzdžius, nes tada namai bus gyvenimo antgamtinis ir gamtinis šaltinis.

PALAIMINTI namai, kurių visi nariai tankiai priima Šv. Komuniją, nes tada namai tampa žemišku dangum.

PALAIMINTI bus visi tie, kurie pavartos šias taisykles gyvenime, nes geresnių malonių negalėčiau jums išprašyti. Amen. *Vertė P. P. Č.*

Nebijokite tų, kurie užmuša kūną, sielos gi negali užmušti; vėlyk bijokite to, kurs gali ir sielą ir kūną nugramsinti į pragarą. (Mato 10, 28).

Kun. Dr. Jonas Navickas, M.I.C.

Trys Konferencijos Vienuoliams

IŽADAI: *Neturto, Skaistybės ir Klusnybės.*

(*Tėsinys*)

NETURTO DORYBĖ

“Pigiau kupranugariui išlysti pro adatosausį, kaip turtingam įeiti į dangaus karalystę” (Mat. 19, 24) pasakė Išganytojas. Nustebo mokiniai, išgirdę savo Mokytojo tokį pareiškimą ir pradėjo abejoti ar kas nors galėtų būti išganytu. Jiems Išganytojas atsakė: “Pas žmones tai negalimas daktas, pas Dievą gi visa galima.” (Mat. 19, 26). Kitais žodžiais — žmonėms, kurie turi begales pasaulinių gėrybių ir kurie jomis užsiėmę, reikia didelės ir ypatingos Dievo malonės, kad galėtų išganyti savo nemirtingas sielas.

Šv. Tamas Akviniėtis nurodo tris kliūtis, kurios kenkia turtų trokštančiam žmogui išganyti savo nemirtingą sielą. Pirmutinė kliūtis yra proto varginimas ir rūpestis, kurį paprastai pagimdo turtų įgijimas. Vieną kartą Anaksarkas kalbėjo apie pasaulio kūrybą. Jisai reiškė mintį, jog yra ne vienas bet daugelis pasaulių. Aleksandras Didysis, tai išgirdęs, pradėjo verkti. Paklaustas, ko jisai taip gaudžiai verkia, atsakė: “Ir kaip aš neverksiu! Yra tiek daug pasaulių ir aš dar nė vieno neužkariavau!”

Šv. Gregorius turtus vadina erškėčiais, kurie sužeidžia žmogaus protą ir užslopiną jo širdyje dorybės užuomazgą. Išganytojas, kalbėdamas apie grūdų sėją, kaip tik ir turėjo mintyje tuos erškėčius-rūpesčius, kurie neduoda dorybei augti žmogaus sieloje. Šv. Bernardas sako, kad tie rūpesčiai, kuriuos pagimdo turtai, kyla iš trijų priežasčių: 1. Žmogus nuolat nerimastauja, kad jo turtai nežūtų. 2. Jisai niekuomet nepatenkintas savo turtų didumu; juo daugiau jų turi, tuo daugiau nori. 3. Jį visuomet vargina turto nuostolis, kurį taip sunkiai įgijo. Tokiu būdu turtai, vieton teikus žmogui pasitenkinimo bei ramybės, vi-

suomet neša naujų vargų ir rūpesčių, kurie kenkia jam kilti Dievo meilėje ir siekti tobulybės.

Antroji kliūtis, kurią teikia turtai, yra pasidalinimas jausmuose. Tiesa, kad galima turėti daug turto ir prie jo savo širdies nepririšti; galima gyventi labai ištai-tingai ir visgi savo širdį laikyti laisva nuo tų visų gėrybių. Šv. Karolius Borromeo, Milano arkivyskupas ir kardinolas, gyveno puikiuose rūmuose ir turėjo labai dideles įeigas. Rodos turėjo ir gyventi turtingai, ištai-tingai. Bet ne. Jisai visuose rūmuose teturėjo mažiuką kambariuką su labai nusususiais keliais rakandais. Jojo drapanos ir valgis buvo pavargėlio žmogaus. Kaip jisai rūpinosi visų savo tarnų gerove, taip jisai stengėsi kiek galima būti už juos vargingiausias ir neturtingiausias.

Turtuoliui išlaikyti laisvą širdį nuo turtų ir gėrybių yra reikalinga didelė dorybė, kurią maža kas teturi. Savyje turtai nėra blogu daiktu — tai yra laikinoji Dievo palaima. Jeigu žmogus nebūtų nusidėjęs, turtas jam nebūtų kenksmingas, bet dabar, kuomet jo protas ir valia yra nuodėmės sužaloti, tasai turtas yra šaltinis visokių pagundų, nes žmogaus valia ir jausmai vien teigško savo patogumų, lenkdami į save tartum į paskutinį tikslą ir nukreipdami mus nuo mūsų galutinio Tikslu — Viešpaties Dievo ir nemirtingos sielos išganymo.

Trečioji kliūtis glūdi tame, kad turtai labai dažnai pagimdo puikybę. Kadangi tur tai nepadaro žmogų geresniu, doresniu, Dievui malonesniu — todėl negali būti didžiavimosi priežastimi. Bet deja, kaip tik turtingas žmogus skaito save aukštesniu, geresniu už kitus; jisai reikalauja sau iš kitų žmonių pagerbimo ir įvairių luomo ar asmens privilegijų. Štai kodėl šventieji su drugio krečiamą baime žiūrėjo į turtus, kurie žmogų padaro kartais niekšu, pavergdami jo visą sielą, kuri tampa piktosios dvasios be-

laisve. Jie gerai suprato Išganytojo žodžius: "Palaiminti beturčiai dvasioje, nes jų dangaus karalystė." (Mat. 5, 3).

Vienuolinis gyvenimas yra luomas, kuriame žmogus pasižada siekti tobulybės. Pirmutinė priemonė tai tobulybei siekti yra neturto dorybė. Vienuolio gyvenime toji dorybė yra būtina sąlyga. Neturto meilė padaro vienuolį tuomi, kuomi jisai turi būti. Vienuolių neužtenka vien pildyti Dievo įsakymus; jam reikia lavintis dorybėse, kurių pirmutinė yra neturtas.

Kuomet jaunuolis paklausė Išganytojo ką jisai turįs daryti, kad įgytų dangaus karalystę, gavo atsakymą, kad pildytų Dievo įsakymus. Kada jaunuolis pasigyrė, kad jis taip daręs savo visą gyvenimą, tuomet Išganytojas jam tarė: "Jei nori būti tobulas, eik, parduok ką turi, ir duok beturčiams, ir turėsi turtą danguje, paskui ateik ir sek mane." (Mat. 19, 21). Bet jaunuolis, tai išgirdęs, nuėjo nuliūdęs, nes turėjo daug lobių.

Štai Išganytojo paraginimas jaunuoliui! Jisai gali Juo sekti, arba ne, jeigu nenori. Bet kartą pasiryžęs Juo sekti, privalo elgtis sulig įstatymais. Vienuolis todėl negali turėti jokio turto: jisai negali pirkti, parduoti, skolinti, mainyti, duoti, imti, laikyti, naudotis. Tai yra žaidimas su nuodėme ir kartais net papildoma mirtinoji nuodėmė. Vienuolis gi turi siekti tobulybės, kurios siekimas randa daug įvairių kelių. Tie keliai lengva suprasti, kuomet prisiminsime, kad jais vaikščiojo minios šventųjų vienuolių, aukštai iškilusių dorybėje, pasiekusių didelio tobulybės laipsnio ir šandie jau besidžiaugiančių dangaus linksmybėmis. Pirmutinis kelias, į kurį visi šie šventieji pasuko, buvo siaurasis — neturto kelias.

Išganytojas yra gražiausias mums neturto pavyzdys. Karalių Karalius ir viešpačių Viešpats tapo mažutėliu Kūdikieliu Betliejaus kutelėje. Visą savo gyvenimą išgyveno neturte, taip kad galėjo pasakyti apie Save: "Lapės turi urvų ir dangaus paukščiai lizdų, žmogaus gi Sūnus neturi kur galvos priglausti." (Mat. 8, 20). Ir Jo mirtis nebuvo panaši kitiems žmonėms: apnuogintas, nuplaktas, erškėčiais apvainikuotas ir prie kryžiaus prikaltas Jisai mirė

dėl mūsų išganyto. Sekime tą mūsų Mokytojo pavyzdį, tenkindamiesi visukuo, kas yra maža, skurdu ir varginga. Tikrai tuomet mes būsimė savo Mokytojui panašniais, artymesniais; lengviau galėsime kilti tobulybėje ir turėsime didesnės galimybės išganyti savo nemirtingąsias sielas.

Gausaus atlyginimo užtikrinimą mes randame mūsų Išganytojo pareiškime šv. Petriui. Kada šv. Petras užklauskė: "Štai mes visa palikome ir tave sekėme; kas gi tat bus mums? Jėzus jam tarė: Iš tikrųjų sakau jums, jūs, kurie mane sekėte, atgimišite, kuomet žmogaus Sūnus sėdės savo didenybės soste, taip pat sėdėsite dvylikoje sostų ir teisite dvyliką Izraelio giminių. Ir kiekvienas, kurs palieka namus, ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar pačią, ar vaikus, ar dirvas dėliai mano vardo, gaus šimteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą. (Mat. 19, 27-29).

(Bus daugiau.)

AUKSO LIETUS

Vyskupas Souen, kinietis, prisijuntė sekančią aprašymėlį:

"Šioj šalyj (Šiaurinėje Kinijoje), svarbiuju iankotarpiu, kada ryžiai ir javai auga, ūkininkai labai pageidauja lietaus. Jeigu netyja, reiškia, jog jiems patiems ir jų šeimoms bus sunki žiema. Kai gausiai lyja, tada savo vaizdžioj kalboj jie sako "aukso lietus lyja."

Šimet, kaip dažnai atsitinka, šių svarbiųjų mėnesių metu, dangus išbuvo žydras ir be debesėno. Pagaliau, ūkininkai neteko kantrybės. Kas čia padaryt? Buvo nutarta melsti lietaus dievaitį įvykdint stebuklą.

Išaušus iškilimėms nustatytai dienai, pritariant instrumentų nesuderintiems balsams ir būgnų mušimui, būrys ūkininkų artinosi prie vietinės šventovės. Lietaus dievaitis buvo iškilmingai išneštas iš šventovės. Su juo paradas apėjo miestelio gatves. Jį šitaip privertė būti karštoj saulėj ir tai pačiam vidudienyj. Man bestebint parada, paklausiau vieną žiūrėtoją, kokia visa to priežastis. Jis šitaip atsakė: "Būtinai reikią dievaitį šitaip panėšėti karštoj saulėj,

nes jis, gyvendamas vėsioj šventovėj, visai neįaučia didžio karščio ir netēmija sausros. Ten jis tuomi visai nesirūpina, nes niekad nesušyla ir neprakaituoja. Bet kada duodi jam paragaut deginčios saulės, kada jis paprakaituoja — tuojau pabunda iš miego ir atsiumčia lietaus." Taip šioj apylinkėj tikima. Kartais atsitinka, jog tuoj po procesijos pradeda lyti, ir, žinoma, dievaičiui už tai teikiama visa garbė. Tačiau, ne visad taip netyčiomis lyja. Kartą, vienas dievaitis, kurs po kelių dienų parodavimo karštoj saulėj neatsiuntė lietaus, buvo jo garbintojų į šmotelius sutrupintas.

Tuose miesteliuose, kuriuose didžiama gyventojų yra krikščionys, stabmeldžiai yra kviečiami kartu su katalikais melsti Tikraji Dieva lietaus. Paskirtoj dienoi, pakviestasis misijonierius atgieda Mišias, kad Tikrasis Dievas teiktųsi atsiųsti jų javams taip reikalingo lietaus. Tokiomis progomis, misijonieriui prabilus į susirinkusius ūkininkus, stabmeldžiai prie tos progos išgirsta, jog vienas Tikrasis Dievas yra visų lietu ir palaimų Viešpats ir, jog Jis vienas tegali jiems pagelbėti dvasiniuose ir žemiškuose reikaluose ir taipgi nuo visokių nelaimių apsaugoti.

Vertė: *S. P. Vaičaitis.*

Mgr. William Quinn, katalikų misijų direktorius, praneša, gavęs žinių nuo Mgr. Louis Mathia, apaštališko prefekto iš Assam, kad Himalajų kalnuose tarp Indijos ir Burmos, 3,283 pėdų aukščiau jūros paviršiaus bus pastatyta katalikų ligoninė ir prieglauda dėl 1,000 raupsotų ligonių.

Du Austrai mokslininkai, kunigai Sekebesta ir Gusinde, laikraščio "Anthropos" peržvalgų redaktoriai, grįžo iš belgų Kongo, Afrikoje, kur buvo išvykę 1934 m. gegužės mėnesi, tyrinėti ten mažų žmogučiu Mambutį rasę. Parsivežė daug žinių apie tu žmogučiu sociali stovį, tikėjimą, kalbą ir fizines charakteristikas.

Mokslininkai visa laiką gyveno miškuose. Abu priklauso Dieviškojo Žodžio draugijai.

Tretininko Šventas Darbas

Liepos m. 1930 m. baisi šventvagystė buvo papildyta vienoje bažnyčioje, kuri stovi ant dešinės Ronos upės kranto, anapus miesto Avignono, pietų Prancūzijoje. Plėšikai išvogė visus šventus kielikus ir taipogi lunėtą su didžia Švenčiausio Ostija ir ciborią su mažomis ostijomis. Visi policijos ieškojimai nuėjo niekais, nes nei plėšikų, nei kielikų bei ostijų niekur nerasta. Vyskupijos ganytojas, Nimo vyskupas, paskelbė, kad visose vyskupijos bažnyčiose būtų laikomos Dievui atlyginimo pamaldos. M. Norettini, šv. Pranciškaus Tretininkas, vietinės parapijos narys, padarė įžadą, kad, jei Šventos Ostijos būtų surastos, tai jis nuneštų į tą vietą kryžių išlieta iš geležies, ir ten pastatytų kaipo paminklą. Šventos Ostijos buvo atrastos vasario 4 d. 1934 m. Du Avignono jauni vyrai buvo išėję pasivaikščioti į Valados Kalnelį, kurs buvo apie mylią tolumo nuo minėtos bažnyčios. Čia krūmuose jie rado ryšulėlį, kuris pasirodė buvus sutana kurioje suvyniuoti visi šventi kielikai ir kiti pagrobti dalykai. Labai nuostabu, kad po trijų metų ir septynių mėnesių šventos ostijos buvo nesugedusios, bet tokiam pat stovyje kaip kada buvo pavogtos.

Todel sekmadienyj, birž. 10 d., M. Norettini pasiėmė iš geležies išlieta kryžių, ant kurio buvo puiki Kristaus figura ir nešė į Valados Kalnelį. Jis ėjo basomis kojomis, susijuosęs šniūru ir užsidėjęs Tretininko škaplierų, lydimas 2,500 žmonių rimtoje procesijoje. Nuo pradžios iki pabaigos, procesijos eiga tęsėsi apie dvi myli, o kryžiaus svoris buvo daugiau 180 svarų. Dalis kelio buvo sunki, nes reikėjo lipti į kalna ir ten buvo labai akmenuota. Tai ant Valados Kalnelio buvo pastatytas kryžius su išpūdingomis ceremonijomis, kaipo paminklas visoms kartoms. Visi dalyviai buvo giliai sujaudinti šiuo įvykiu, kurs jiems aiškiai parodė, prie kokio švento darbo tas žmogus priėjo, net tokiam tikėjimo atšalimo amžiuje kaip dabartiniam.

Vertė — *Mikas Jodka, M.I.C.*

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Paklaus. Ar katalikui, kuris neatliko velykinių pareigų, turi būti būtinai atsaky-tas tikybinis, bažnytinis laidojimas?

“L.” *Skait.*

Atsak. Viešiemis, dideliems nusidėjė-liams, ypač jei jie buvo įspėti, ir nėjo sa-vo religinių, velykinių pareigų, pagal Baž-nyčios patvarkymą, bažnytinis palaidoji-mas turi būti atsakytas, nebent prieš mir-siant jie viską atitaisė.

Jei šiaip katalikas ne iš kokios labai blogos valios, o tik iš silpnybės ir kokio apsueidimo praleido kokius metus, kitus sa-vo velykines pareigas, tai dar tokiam ga-lima suteikti bažnytinį laidojimą. Jei būtų kokių abejonių, visą dalyką reikia pavesti vyskupui.

Čia galima pastebėti, kad yra daug lie-tuvių katalikų, ypač moterų, kurie ir patys yra silpni ir dažnai nusikalsta, bet didžiau-siai smerkia tą mirusįjį, kuris dėl ko nors apieido velykines pareigas ir kelia tikrą “skandalą,” jei kiebonas tokį laidoja su bažnytinėmis apeigomis. Toki katalikai sta-to save teisėjais, kur jiems visiškai nepri-klauso jokių teisių, ir parodo didelį meilės artimo trūkumą.

Paklaus. Ar gali nekatalikai būti liudi-ninkais katalikų sūtuoktuvėse? *P. Jus.*

Atsak. Paprastai negalima. Bažnyčios yra draudžiama, kad katalikams, imantiems bažnyčioje šliūtą, liudininkais būtų nekata-likai.

Paklaus. Delko Bažnyčia duoda dispen-są maišytoms moterystėms, jei jos tokios blogos? *Veron.*

Atsak. Maišytos moterystės yra niekam netikusios, yra labai blogos; jos yra pradžia netekimo ir apsileidimo tikėjime. Jos dau-giausia priveisė ir veisia tų žmonių rūši, kuriems visi tikėjimai yra geri ir kuriems paprastai jokio tikėjimo nereikia.

Dieve, saugok katalikus nuo maišytų moterystėjų.

Bažnyčia yra geroji Motina. Kuomet ji mato, kad jos pakvailę vaikeliai spaudžiasi

į maišytą moterystę; kad jie, kaip pakvailę veržiasi į pražūties kelią, duoda dispensą, kad dar galima būtų tokius šiaip taip gel-bėti.

Mat, jei jie be dispensos susiženys, jie gyvens nuolatinėje paleistuvystėje ir nega-lės naudotis jokiais Bažnyčios Sakramen-tais, tai Bažnyčia duoda dispensą. tuomet to moterystė yra teisėta ir katalikiškoji pusė gali kartais išlikti tikėjime ir išganyti savo sielą naudodamasi sakramentais.

Paklaus. Ar bus nuodėmė nekalbėti su savo kaimynais. *Kaimynuka.*

Atsak. Gal būti ir nebūti nuodėmė. Pri-klausys nuo priežasties arba intencijos, dėl kurios nekalbesi.

Jei kas nekalba su kaimynais dėl to, kad jų nekenčia ir tuomi nori jiems paro-dyti savo neapykantą, tai aišku, kad tuo-met yra nuodėmė.

Jei iš kalbų su kaimynais nėra nieko gera, o dar gal ir kiek bloga išeina, tai yra net patartina nekalbėti. Bet tuo reikalu reikia turėti tinkamą saiką ir būdą.

Zinome, kad turime mylėti savo arti-mą kaip patys save. Taigi ką norime, kad mums kiti gera darytų, sutinkamai su Die-vo valia, tai ir mes darykime; ko nenori-me, kad mums artimai darytų, nė mes jiems nedarykime.

Paklaus. Prašau paaiškinti kaip kalbė-ti rožančių, jei tenka vadovauti visam bu-riui bažnyčioje, ar prie ligonio, ar mirš-tančio. *Juozas.*

Atsak. Laikykis priimtose tvarkos ir bū-do. Ant kryželio sukalbėk “Tikiu,” ant se-kamo “Garbė” arba “Tėve mūsų,” toliau tris “Sveika Marija.” Šią įžangą galima ir visiškai apleisti, tai nekenkia atlaidams gauti. Tikras rožančius yra 1 Tėve mūsų ir 10 Sveika Marija penkius kartus, apmą-stant tam tikrų dalių paslaptis. Net ir Li-tanija nėra būtinai reikalinga.

MUSŲ DARBAI

CHICAGO, ILL., TOWN OF LAKE

Bal. 14 d. įvyko Marijonų K. ir S. Rėmėjų 8 skvr. mėnesinis susirinkimas. Pirm. J. Lesauskis pranešė, kad viskas jau prirengta pramogų vakarui, kuris įvyks bal. 27 d. parap. salėje. Vakaras bus labai įvairus. Bus gera muzika. Be to, dar bus šokių kontestas. Kuri pora gražiau lietuviškai pašoks, gaus dovanėlę.

Skaitytas kvietimas į Šv. Kaz. Akad. Rėmėjų seimą. Atstovais išrinkti: V. Katauskienė, E. Ogentienė, J. Lesauskis, J. Gedvilas, B. Ogentas. Nariai susirinkime sudėjo auką seimui.

Pranešta kad jau kelios savaitės serga A. Katauskis.

Po susirinkimo pasimelsta už mirusį narį a. a. J. Bulavą.

Seminarijos Fondas Auga

Pirmiau paduota suma	3,947.83
Inčiūra J. Kum., Kingston, Pa.	100.00
Bartoškienė Ona, Kingston, Pa.	100.00
N. N.	57.50
Trenkus Lad., Marian Hills.	24.44
Jodkai, Lawrence, Mass.	10.00
Gvyoio Rož. Dr-ia., Detroit, Mich.	5.00
Kisielienė K., Melrose Park, Ill.	2.00
Kučinskienė A., Cleveland, O.	1.00
Dabar fondė randasi	4,247.77

* * *

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos:

Skirstas V., Baltimore, Md.	3.00
Plaučinnas, Chicago, Ill.	3.00
Belsky A., Orange, Mass.	3.00
Maugolis K., Dearborn, Mich.	3.00
Juškauskienė O., Ft. Haven, Conn.	3.00
Domeika A., Beloit, Wis.	3.00
Barvid T., Lietuva	3.00
Janušauskas A. J., Cicero, Ill.	3.00
Siurienė A., Kenosha, Wis.	3.00
Bledis M., Chicago, Ill.	3.00
Stevens D., Chicago, Ill.	3.00
Čižauskienė P., Sheboygan, Wis.	3.00
Vaičiulis Mrs., Kingston, Pa.	3.00
Klimevich Mrs., Centralia, Ill.	3.00

Kasmauskas F., Chicago, Ill.	3.00
Rukas M., Buckland, Conn.	3.00
Rajunienė D., Waukegan, Ill.	3.00
Klemešauskienė O., Lawrence, Mass.	3.00
Seia K., Scottville, Mich.	3.00
Belekevičius V., Sheboygan, Wis.	3.00
Volterionė B., Pittsburgh, Pa.	3.00
Margelis A., Grand Rapids, Mich.	3.00
Taboskienė C., Hartford, Conn.	3.00
Goodsky F., Westfield, Mass.	3.00
Balžikonis B., Racine, Wis.	3.00
Grabauskienė O., Kenosha, Wis.	3.00
Drungelienė K., Chicago, Ill.	3.00
Davidonis P., Chicago, Ill.	3.00
Sičiūnienė S., Hamtramck, Mich.	2.00
Geniė V., Lietuva.	3.00
Počinskas A., Detroit, Mich.	2.00
Daukšionė O., Pittsburgh, Pa.	3.00
Vengelienė A., Chicago, Ill.	3.00
Kawolis S., So. Boston, Mass.	3.00
Trenkus F., Bristol, Pa.	2.00
Inknevičienė A., Chester, Pa.	3.00
Vesinskienė A., Union City, Conn.	2.00
Katauskienė V., Chicago, Ill.	3.00
Belskus Jonas, So. Boston, Mass.	3.00
Rupdzionė K., Worcester, Mass.	3.00
Tzubalionė K., Rockford, Ill.	3.00
Jokubaitis D. J., Detroit, Mich.	3.00
Lepienė O., Chicago, Ill.	2.00
Kasner B., Cumbola, Pa.	2.00
Konlaktionė S., Phila., Pa.	2.00
Valationė M., Phila., Pa.	2.00
Masonis V. Mrs., Luzerne, Pa.	2.00
Dierovis P., Campbell, Ohio.	2.00
Masilis D. Kun., Lietuva.	2.00
Sokolis M., Racine, Wis.	2.00
Vaičiūnienė A., Cleveland, O.	2.00
Dichman A., Cleveland, O.	2.00
Plauskas P., So. Boston, Mass.	2.00
Maiauskienė A., Brooklyn, N. Y.	2.00
Anskv J., Jeannette, Pa.	2.00
Pranižia J., Cambridge, Mass.	2.00
Strankas J., Detroit, Mich.	2.00
Michil R., Phila., Pa.	2.00
Armalyvičienė K., New Britain, Conn.	1.00
Sister M. Colette, N. Y. C., N. Y.	1.00
Pukas V., Chicago, Ill.	1.00
Dons P., Susse Corner, N.B., Canada	1.00
Cinas M., Chicago, Ill.	1.00
Kalvos P., Chicago, Ill.	1.00
Račkauskienė L., Chicago, Ill.	1.00
Jonelis K., Chicago, Ill.	.75

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

Katalikų Pasaulyje

GARY, Ind., Šv. Kazimiero parapija.

Balandžio 12, 13, 14 dd. buvo 40 valandų atlydai. Į atlydus žmonės gausiai lankėsi. Buvo daug lietuvių kunigų ir trys svetimtaučiai pralotai: Abrams iš Milwaukee, Jansen iš Gary ir Jansen iš Hammond. Sekantieji kunigai pasakė pamokslus: Bičkauskas, Katauskas, Svirskas, J. Vosylius, M.I.C., P. Vaitukaitis. Kiti dalyvavusieji kunigai buvo: Ig. Albavičius, J. Paškauskas ir kiti.

DETROIT, Mich., Šv. Antano parapija.

Balandžio 7 d. parapijos mokiniai, vadovaujant seserims Pranciškietėms, vaidino gražų veiklą "Per Ugnies Skausmą."

— Gegužės 5 d. Lietuvių salėje įvyks Šv. Antano parapijos 15 metų jubiliejinis paminėjimas. Puota bus su programa. Rengia parapijos komitetas ir Vyčių knopa. Muz. J. A. Blažys ruošia pamarginimą.

DETROIT, Mich., Šv. Jurgio parapija.

Balandžio 16 d. prasidėjo misijos ir tęsėsi visą savaitę. 40 valandų atlydai prasidėjo per Velykas ir baigėsi baland. 23 d.

— Pereitame susirinkime Spaudos Rėmėjų draugija nutarė pratęsti "Draugo" vėjų. Vėjus baigsis gegužės 31 d.

— Pelno nuo šv. Pranciškaus rėmėjų vakarienės liko \$105.

GRAND RAPIDS, Mich.

ŠŠ. Pet. ir Paul. parapija.

Kovo 24 d. parapijos salėje, mokytojos pranciškietės su mokyklos mokiniais surengė labai gražų vakarą, varduvių dienos pagerbimui gerb. klebono kun. Juoz. Lipkaus.

Programa susidėjo iš gražios muzikos, dainų ir linkėjimų.

Gražų gėlių buketą ir dovanėlę įteikė klebonui visos mokyklos mokiniai.

Vakaro vedėju buvo parapijos raštininkas A. Čižauskas.

ELIZABETH, N. J.

ŠŠ. Pet. ir Paul. parapija.

Balandžio 6 ir 7 dd. parapijos auditorijoje buvo vaidinamas istorinis veikalas "Kražių Skerdynės," kuriame dalyvavo apie 100 lošėjų-artistų.

MASPETH, N. Y.

Maspetho studentai balandžio 8 d. oficialiai atidarė lietuvių kalbos mokyklą parapijos salėje. Mokytojo vietą užėmė kun. P. Lekėšis, kurs mokyklai visas knygas suteikė veltui ir pradėjo savo darbą.

— Šv. Rožančiaus draugija paaukėjo bažnyčios naujiems relikvijoriams \$45.00.

— Maspetho naujos bažnyčios fondas sparčiai auga.

— Moterų Sąjungos 30 kp. rengia Margučių Balių balandžio 28 d., Šv. Stanislovo salėje. Pelnas naujos bažnyčios statybai.

— Balandžio 7 d. rodomi krutamieji paveikslai parapijai gryo pelno davė \$44.30.

HAZLETON, Pa.

ŠŠ. Pet. ir Paul. parapija.

Nuo balandžio 8 d. iki 15 d. įvyko šv. Misijos. Misijas vedė Tėvas Vincas Kviečinskas, pasijonistas.

PITTSBURGH, Pa., Šv. Vincento parapija.

Balandžio 11 d. iškilmingai baigėsi 40 valandų atlydai. Per atlydus darbavosi šie kunigai: Misius, Jurgutis, Kazėnas, Pikutis, Abromaitis, Steigmanas, Skripkus, Vasiliauskas, Urbonas ir Sadauskas. Visus pamokslus sakė kun. V. Sadauskas.

— Balandžio 14 d. Šv. Vardo draugijos nariai bendrai ėjo prie Šv. Komunijos.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija.

Verbų sekmadienyj arti 200 pasipuošusių gėlėmis jaunuolių ėjo prie šv. Komunijos. Šv. Mišias jaunimo intencijai laikė kleb. kun. J. Mačiulionis, M.I.C.

Po šv. Mišių salėje buvo bendri pusryčiai.

— Parapijos choro pramoga bal. 5 d. pelno parapijos reikalams davė arti 60 dolerių. Čia gražiai pasidarbuota komisijos: Markiūtės, Zauraitės, Norvaišaitės ir kitų.

CHICAGO, Ill., Šv. Juozapo parapija.

Verbų sekmadienyje Saldž. Jėzaus Širdies draugija ėjo prie bendros šv. Komunijos.

— Balandžio 28 d. įvyks puošni vakariėnė parapijos salėje su gražia programa.

— Parapijos mokykloje po atemančių atostogų manoma įvesti aštuntąjį skyrių, kad būtų pilnas pradžios mokslo kursas. Iki šiol buvo tik septyni skyriai.

CHICAGO, Ill., Šv. Mykolo parapija.

Balandžio 14 d. parapijos choras su ruošė bažnytinį koncertą, per kurį išpildė bažnytinės giesmės. Vadovaujant varg. N. Kuhnui choras giedojo šias giesmes: Duboiso "Pirmas Žodis," kun. Cižausko "Malda" ir Duboiso "Šeštas Žodis." Kitus solos išpildė mergaičių choras ir atskiri asmenys.

CHICAGO, Ill., Šv. Petro ir Pauliaus par.

Nuo choro surengto vakaro, kuris įvyko kovo 31 d., gryno pelno parapijai liko 53 doleriai.

— Balandžio 7 d. parapijos salėje įvyko gražus vakaras, kurį surengė Mot. Sąjungos 7 kp. parapijos naudai. Ant scenos buvo statoma kun. J. Mačiulionio parašytas veikalas "Šv. Teresėlė." Aušros Vartų parapijos artistai vaidintojai atliko roles.

Vakarą vedė kleb. A. Linkus.

LIETUVOJE

— 1936 metais Berlyne bus pasaulinė sporto olimpiada. Jos rengėjai olimpiadoje dalyvauti jau pernai kvietė Lietuvos sportininkus. Tačiau susidarius nedraugiškoms Lietuvos-Vokietijos santykiams, manoma, kad Lietuva pasaulinėje Berlyno olimpiadoje nedalyvaus.

— Jau kelios savaitės kaip Ukmergėje veikia slaptas radio siųstuvai, kuris kasdien, maždaug Kauno radio stoties bangu, transliuoja plokštelių muziką. Jis dar nesusektas.

— Kauno miesto savivaldybė mūsiai tai sykles, kurios numato, kad sandorių per darbo biržą tarnaičių sveikata, darbdaviui prašant, bus tikrinama.

— Miškų departamentas šiomis dienomis vienai Klaipėdos miško medžiagos prekybos firmai pardavė 5,000 klm, egminių rąstų už 135,000 lt. Nupirktus egminius rąstus Klaipėdos firma sunaudos eksporto reikams.

— Lietuvai sumažintas bekonų įvežimas Anglijon. Per pirmus keturus mėnesius bekonų į Angliją galės įvežti tik pusę tiek, kiek įvežė perėnais metais. Siemet per mėnesį bus galima išvesti tik po 13,000 dvigubų centnerių.

— Ši pavasarį sueina 30 metų Stasio Šimkaus vieno muzikavimo darbo. Jubilėjaus proga numatoma apie gegužės mėnesį surengti didelį, iškilmingą koncertą, į kurį įeitų parinktieji St. Šimkaus kūriniai. Programą išpildytų visi gerieji Kauno chorai. Koncertas būtų valstybės teatre.

ĮDOMUS JUDAMIEJI PAVEIKSLAI PIRMŪJŲ KRIKŠČIONIŲ PERSEKIOJIMAI

CIESORIAUS DIOKLECIJONO LAIKAIS

Atėję į šiuos paveikslius pamatysite, kaip pirmieji krikščionys guldė savo galvas už Kristų eidami į areną, kur juos liutai draskė. Pamatysite kaip Šv. Agnietė nukerta galvą, Šv. Sabastijoną sušaudė vilcydoms, Šv. Cecelija ir kitus akmenimis užmuša. Į šiuos paveikslius atėjęs nevienas braukia per skruostus riedančias ašaras. Ateikite visi. Nesigailėsite!

Paveikslius rodys ir aiškins A. PELDŽIUS sekainčiose vietose:

Nedėlioje ir Panedėlyje, Bal. 28 ir 29 d. Wilkes Barre, Pa.

Utarninke, Bal. 30 d. pr. salėje, Hanover, Pa.
Iktverge, Gegužės 2 d. par. salėje, Wanamie, Pa.
Pėtnycioje, Gegužės 3 d. par. salėje, New Phila, Pa.
Nedėlioje, Gegužės 5 d. Mahanoy City, Pa.
Panedėlyje, Gegužės 6 d. par. salėje, Girardville, Pa.
Scedoje, Geg. 8 d. Airių par. salėje, Shenandoah, Pa.
Ketverge, Gegužės 9 d. par. salėje, Tamaqua, Pa.
Pėtnycioje, Gegužės 10 d. Dureya, Pa. par. salėje.
Įzanga 25c, vaikams 10c. Pradžia 7:30 val. vak.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Įrepiantis su paklausimais, reikia įdėti 5c kraštos ženklielį atsakymui